

gunk által megfelelő körvonalazást. Ezen fogalomnak kifejtése annál inkább is szükséges, mert a Tv. szerint egyedüli körülmény, amely az eladót az elévülés jogkedvezményének igénybevételétől elűti. A Kúriának egyik ítéletében elfoglalt álláspontja szerint „a hiány akkor tekinthető csalárdul elhallgatottnak, ha az eladó nemcsak maga ismeri azt, de tudja azt is, hogy a vevő nem ismeri és emellett tudatában van annak, hogy a vevő akaratelhatározására a hiány befolyással volna, ha ismerné. Ha tehát a hiányt azért hallgatja el, hogy a vevőnek tudomására ne jusson és akaratelhatározására befolyással ne lehessen. Ha az eladó tisztában volt a simultánözás fogalmával és következőképen tudnia kellett, hogy az eladott sertések nincsenek simultánözva, s tudatában volt annak is, hogy a simultánözás kérdése a vevő akaratelhatározására befolyással van, mert azt kikötötte, a kötleivelbe felvette, a nyugta szövegébe pedig felvéteni kérte, viszont a vételügylet megkötése alkalmával a simultánözás hiányáról nem tudott, a csalárd elhallgatást meg kell állapítani. (J. H. Dtv. 353. o.)

Dr. Ehrnthal Aladár.

JOGÉLET.—ÜGYVÉDSÉG.

Az ügyvédi munkakör átalakulása.

Az egyszerűbb társadalmi és gazdasági berendezkedés mellett rendszeresen csak akkor kerül az ember hatóság elé, amikor más egyénnek van jogvitája. Az érdekek érvényesítése jobbra csak más magán-személlyel szemben történik. Ezért az ügyvédi szerep és az ügyvédi képviselő itt arra a körre szorítkozik, amelyben egyes ember áll egyes emberrel szemben. Az az ügyvéd, ki hivatásánál fogva mindig a más bajával törődik, emellett a társadalmi berendezkedés mellett is a legkülönbözőbb közérdekeket is képviseli. Még pedig hivatottan képviseli. Nyilván ez az oka annak, hogy a nagy demokratikus államokban, például Franciaországban, úgy a parlamentben, mint a kormányban vezető szerepet játszik az ügyvédség, mint a különböző társadalmi osztályok érdekeinek harcosa.

A mai társadalmi és gazdasági berendezkedés új irányban halad. A kollektív szerződések és kollektíve jelentkező érdekek előtérbe nyomulnak az egyéni érdekekkel és igényekkel szemben, sőt ez utóbbiak legtöbbször csakis azokon át tudnak érvényesülni. Ilyen kollektív jelenségek pl. a kartelmegállapodások, hitelrögzítő egyezmények, csődönkívüli kényszer- és magánegyezségek, egy-egy szakmára kiterjedő munkaszerződések stb. Itt sohasem egyes ember áll egyes emberrel szemben, de több rokonérdekű egy emberrel vagy több rokonérdekűvel áll ellentétben. Vannak igények, melyek csak együttesen vagy közbeékelte képviselő útján érvényesíthetők. Gondoljunk a részvényesek, részkötvénybirtokosok igényeire. A gazdasági élet

utolsó évtizedeiben nagy szerepet játszó különböző érdekképviseltek az állammal s az ellentétes érdekekkel szemben ily kollektív érdekeket és igényeket érvényesítenek. Uglátszik különben, hogy a korporatív állam felé halad egész Európa. Ez a fejlődési irány mind általánosabbá teszi azt a tényt, hogy nem egyesek igényei, hanem nagyobb közösségek kollektív formában jelenkező igényei vannak a küzdelem homokvonalában s nem egyesek, hanem közösségek jogvitáit kell eldönteni.

Ha az ügyvéd jogi elismerést követelő érdekek hivatott képviselője, úgy akkor, midőn az érdekek nem a régi primitív formában jelentkeznek, az átalakuláshoz alkalmazkodnia kell s törekednie kell arra, hogy az érdekek képviselését ebben a formában is ő lássa el. Az ügyvédségnek meg kell szereznie ehhez a minősítést. Ezt eléri akkor, ha a gazdasági jogász fogalma által kifejezésre juttatott ismeretekre tesz szert. Követelnie kell azonkívül, hogy az érdekképviseltek ügyeinek ellátása mindaddig, amíg ez igényeknek jogi elismeréséről van szó, az ő hatásköre legyen. Mindenesetre szép és nemes hivatás és az ügyvédekre nézve új munkaterületek megnyitását jelenti, mert lehetővé teszi improduktív munka helyett a közre nézve nagy és új értékek termelését, az alkotó jogászi munkában való tevékeny részvételt.

Fittler Dezső. A polgári jogot művelő illusztris ügyvédek egyike ismét kidült az élről. *Fittler Dezsőt* is eltemettük. Benne elvesztettük gyakorló kartársaink egyik legkiválóbbikát, ki hangsúlyozottan csakis ügyvéd volt s akit ügyvédi hivatásának lelkiismeretes teljesítése juttatott a jogászi s különösen az ügyvédi közélet terén elfoglalt kivételes pozícióhoz.

Ügyvédnek lenni s ezt a hivatást lelkiismeretesen betölteni nehéz feladat. Beható jogászi tudás, az élet legkülönbözőbb viszonyainak mélyreható ismerete nélkül aligha lehet e pályán maradandó sikereket felmutatni. Nem lehet csupán a személyi kapcsolatok, az összeköttetések révén elért sikerek alapján az ügyvédség fórumán előkelő helyet kivívni s azt megtartani. Akik sikereiket ennek köszönhetik, átfutóan elfoglalt magas helyükről mihamar tűnnek el, különösen akkor, ha csupán ügyvédek maradnak s nem csapnak át az érvényesülés más terére.

Fittler Dezsőre nem várt ez a sors. Magas kort ért el. Élete utolsó percéig nagy ügyeket képviselt. Nagy ügyvédi sikerei voltak. Az ügyvédi közélet terén kivételes magas pozíciót foglalt el. Mindez azért, mert működésének alapja nagy jogászi erudíciója volt. Elméleti tudása, a ma különösen oly nagyjelentőségű legista készsége és gyakorlati tapasztalata az átlagot meghaladta. Munkamétódusa is a